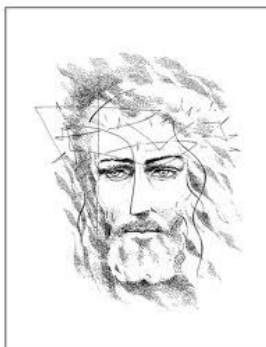

A KERESZTFÁHOZ MEGYEK...

Húsvét ünnepére készülve keressük az Úr útját. Szeretnénk elindulni azon az úton, amely Istenhez vezet, ahol megtanulunk önzetlennek lenni, ahol szorosabbra tudjuk fűzni a szeretet láncát testvéreinkkel. Ehhez az úthoz a híd: KRISZTUS KERESZTJE.

A böjti időszak egyben bűnbánati időszak is, amikor végigszenvedjük bűneink következményeit és visszatalálunk önmagunkhoz. A böjt segítő gyógyulás, akár önmagunkért, akár másokért tesszük. A lemondás – mint felajánlás – igazi értékét akkor éri el, ha az irgalomból és szeretetből fakad. A böjtben felébszeretetének egyik jele, világ iránti szeretetét adta értünk. Ezen elúton, a szenvedések és keresztútját végigkísé-Mária példája is erőt elviseléséhez. Mária édesanyja fájdalmát és akik hasonló szenvedéskeresztutat járó Jézust szenvedésből, hanem

szerűnk. Ez a szeretet erőt ad, hogy sebeinket és a világ sebeit gyógyítani tudjunk. Lelki segítségként Prohászka Ottokár püspök gondolatait tolmácsolom a kedves Testvéreknek, amely igazi útravaló, próbáljuk magunké-
vá tenni: „Öröm kell a szívekbe, melyekben a Szentlélek lakik! Öröm kell a keresztet viselő lelkekbe, öröm a bánatos és sebzett lelkekbe, öröm a küszködő s harcot vívó lelkekbe; ahol Isten van, ott öröm is legyen! Éspedig azért legyen, mert az öröm erő, s a lehangoltság gyöngeség. Legtöbb erő a lelki élethez kell, mely a kicsiben való hűség, s a reggeltől estig való apró szolgálatok láncolata. Dicsőséges feltámadást, valóságos örök életet hisz és remél a keresztény szív. Ezt a valóságos és dicsőséges feltámadást csak az Úron láttuk eddig, de a magunk számára is várjuk.

URUNK MEGJELENÉSE - VÍZKERESZT

Január 8-án vasárnap szintén ünnepelt egyházközségünk. Vízkereszt és Jézus szent nevének ünnepén templomunk búcsúját tartottuk.

A szentmise – amit Dr. Novák István plébános atya mutatott be – vízszenteléssel kezdődött. A szentbeszédben plébános úr a tiszta víz szimbólumát bontotta ki, majd elénk idézte a három bölcs alakját, kik Napkeletről érkeztek ajándékaikkal. Földre borultak a gyermek Jézus és Mária előtt. Ajándékaik fényesek, királynak illőek voltak: arany, tömjén és mirha. A tömjén felszálló illata imádságaink ég felé felszálló hálaadását, kérését, imádsását szimbolizálja. A mirhát balzsamozásra aloé keverékével használták. Az arany pedig értékénél fogva tűnik ki.

S.I.

GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY

Gyümölcsoltó Boldogasszony (Annuntiatio Beatae Mariae Virginis) március 25.: - a megtestesülés, Isten Fiának Mária szüzi méhében történt fogantatásának ünnepe, 9 hónappal Jézus születése előtti nap, melyen Gábor főangyal megvitte Názáretbe Máriának a megtestesülés örömhírét (angyali üdvözet). 692-ben említik először, amikor a trullai zsinat (III. konstantinápolyi zsinat) helyesnek ítélte nagybőjtben történő ünnepelését. Eszerint már hosszú ideje ünnepelheték. A történészek leírása és a népi hagyomány szerint az ünnepnek több névváltozata van a világban. (Testfogadó Boldogasszony fogadása, a moldvai csángó *Gajcsánában Gyimőcsótó*).

Mindenfelé gazdag hiedelemanyag fűződik hozzá. A magyar vallásos néphagyományban az oltás, szemzés napja. Ezek a szokások sok faluban élnek a mai napig is. A Bibliában a kép hasonlat szinten maradt fenn a messiási próféciákban és az angyali üdvözet szavaiban: „Áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus.” Néhány különböző népszokás ezen a napon: a tavaszi kerti fák szaporítása, ápolása. Még nyesegetni, tisztogatni, elégetni sem szabad a gallyakat, maguktól kell elkorhadniuk.

Hasonlóképpen vélekedik Zagyvarékas népe is: nem szabad kivágni az élő növényt, amíg magától ki nem szárad. Sok helyen ilyenkor nyitja ki a gazda az istálló ajtaját, minthogy meghívja a fecskéket, Isten madarait, hogy házában fészkeljenek, mert az öregek hite szerint felérnek egy tűz ellen való biztosítással és intik a gazdát, hogy a tavaszi munkák ideje érkezett. Több helyen különböző alkalmakon imaájtatosságok is szokásban vannak, pl. vihar, égiháború idején.

S.F.

SZENT JÓZSEF

Sajnos Szent Józsefről igen kevés feljegyzés maradt, ezért ritkán emlegetik, és keveset tudunk róla. Az egyik legrégebbi kéziratok alapján készült könyvből olvastam a következőket:

Szent József dicséretes és kellemes nemzetből származik: Dávid nemzetéből. Mária szintén Dávid nemzetségéből származik: atyja Joáchim, anyja Szent Anna.

József jegyességre lépett Máriával. Szent József cselekedetei oly nagyok voltak, hogy voltaképpen ki nem mondhatni. Az Úristen Szent Józsefnek, mint nevelőjének oly bő lelki és testi ajándékokat adott, hogy az más szenteket sokkal felülhaladta. A nemzedékében voltak pátriárkák, királyok, próféták, papok, és nagyobb részük istenes szent ember volt. József nem a szegénység miatt volt ács, hanem maga akarta így, mivel a tisztességes munkát többre tartotta a gazdaságnál és dicsőségnél. Származása miatt az emberek között a legékesebb lánynak kellett jegyesül adni, mind lélekben, mind testben. Ezért úgy van megírva, hogy József tiszta szűz férfiú volt. Krisztushoz és az Ő anyjához mindenben hasonló. Szent József minden jóságos cselekedete a szemein kitetszett és a testi szépségéből a lelki szépsége megismertetett.

Majd kihirdették, hogy minden házasulandó férfi (18-24 év) egybegyűjön, és egy ágat tartson a kezében ráírva a nevét, és akinek megzöldellik, azé legyen Szűz Mária. A főpap összegyűjtötte az ágakat és a szent templomba vitte. Az ellenőrzésnél egy vessző hiányzott, Józsefé. Ő mondta: Tisztelendő Uram, méltatlannak ítélem, hogy oly szent szűzet én házas társul vegyek, mivel ő úgyis gazdag szülők lánya, én pedig egyszerű ács vagyok. A főpap azért bevitte a vesszőt és a többi közé tette. Amikor újra bement a szent helyre, Szent József vesszejét éppen megzöldülve találta és szép virágok nyíltak ki rajta. A nép elcsodálkozott ezen, dicsérve az Isten, hogy a régi szokást (melyet Ábrahámnak tett) megújította. Midőn a főpap József kezébe adta volna a vesszőt, íme, a Szentlélek galamb képében a vesszőre szállott, az emberek nagy csodájára.

Mondá a főpap: „Íme, lássátok, kit választott Isten jegyesül a szűznek, ezért ez ellen a házasság ellen senki nem állhat.”

„Legyen meg az Isten akarata!” – mondta Szent József.

Szent Anna és Szent Joáchim üdvözölték Szent Józsefet, és örvendeztek a megtett csodán.

*„Oh, Szent József, vajha tudnád, micsoda szűz ez! - Mely nagy örömed volna!
Oh, Szent József, mely nagy isteni kegyelem adatott Neked, hogy a mennyország*

királynéja, angyalok asszonya, világ császárnéja, magát Neked jegyesül adja, nagy lehetett a te kegyelmed, szentséged Isten előtt, hogy olyan jegyest adott, ki már a Szentléleknek is el volt jegyezve. Oh, szentséges vőlegény! – Adj nekem egy csöppnyi édességet azon édességből, mellyel betöltél, midőn a Szentlélek galamb képében vessződre szállott.”

Ezen legendát a jász-kun hitbuzgó római katolikus hívek gyűjtése alapján és kívánatára 1902-ben kiadott könyvből olvastam.

Az evangelisták Jézusról a nép véleményét idézik: „Nem József fia ez?” Így nevezték meg: „József fia Názáretből.” Názáretben tehát úgy ismerték Józsefet, mint Jézus atyját. Általános elnevezés a nép körében a „Názáreti Jézus”. József nem játszott szerepet Jézus nyilvános működésében, erről arra következtetünk, hogy még mielőtt Jézus tanítani kezdett volna, József már meghalt. (60 éves korában.) Názáretben lakott, de „Dávid házából és nemzetségéből származott”. Jegyességre lépett a fiatal, dávidi származású Máriával. Mivel Máriát áldott állapotban találta, megrendült. Egy álomban felszólítást kapott, hogy vegye csak feleségül Máriát, és vállalja a születendő gyermeket. Atyai szerepe abban nyilvánult meg, hogy a Jézus nevet ő adta a gyermeknek. József volt a Dávid nemzetség utolsó trónörököse. Mikor meghalt, az Úr így szólt: „Nem fogy el Dávid házából az utód. Az örökség Jézusban fejeződik be, akit Krisztusnak (Felkentnek, Messiásnak) neveztek”.

Ebből következik, hogy József Jézus számára sokkal több volt, mint egyszerű nevelőapa. A szó szoros értelmében nagy üdvtörténeti szerep jutott neki. Az ő közvetítésével lépett kapcsolatba üdvtörténetileg Jézus az Ószövetséggel, mivel ennek az ószövetségi üdvrendnek a lényege az ábrahámi örökség volt. Jézus átvette Józseftől ezt az örökséget, ő lett az ószövetségi üdvrend beteljesedése. Igaz, hogy ő lett Dávid trónjának utolsó örököse, de messze fölötte áll minden politikának. Vallási-szellemi és egészen természetfölötti módon lesz az egész teremtés királyává és „uralmának nem lesz vége”! Benne beteljesedett az Ábrahámnak tett ígért: benne nyert áldást a föld minden népe. Ezekről a Bibliában Máté és Lukács evangéliumában olvashatunk.

A nyugati egyházban a X. század óta március 19-én ünnepelték Szent Józsefet. Róma is ezt a napot vette át, és először 1479-ben, majd 1621-ben vették föl az általános naptárba.

Fohászodjunk: *Mindenható Istenünk, ki hűséges szolgáló, Szent József gondjaira bízta a gyermek Jézust és oltalma alá helyezte a Megváltás művét, kérünk, add meg egyháznak, hogy hűségesen őrizze misztériumaidat és szüntelen munkálkodjék a világ üdvösségéért!*

BIBLIAÓRÁK

Szent Lukács evangéliumának egy-egy történetéből

Az első tavaszi órára február 8-án került sor nagy örömünkre, melyet Dr. Novák István plébános úr tartott lelki épülésünkre, töltekezésre, amire gyakorló keresztényeknek mindig szükségünk van. A bibliaóra is hozzájárul lelkünk feltöltődéséhez ugyan úgy, mint egy szentbeszéd, lelkigyakorlat, a Szentírás olvasása, vagy a szentségek vétele.

A téma Jézus megkísértése volt (Lk 4-13). Jézust az ördög emberként és Istenként sem kímélte, próbálkozott a kísértéssel. Jézus tanítása, példabeszédei, tettei minden kor emberéhez szóltak, szólnak. Mi is eredeti bűnnel született emberek nap mint nap tapasztaljuk a kísértéseket, Jézus szavai eligazítanak, helyes útra terelnek bennünket.

Jézus válaszai az ördögnek tömörek és világosak: „Nem csak kenyérrel él az ember”. – Lelki táplálékra is szükségünk van a szentségek felvétele által. „Írva van: Uradat, Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj!” A hatalom, pénz, vagyon csak ideig-óraig az emberé. Lelki kincseink örök időre szólnak. „Uradat, Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj!” Önkontrollunk segítségével tehetjük fel magunknak a kérdést: Benne való hitünk, imádságaink, hálaadásunk valóban az Istennek szólnak? Döntéseinkhez a Szentlélek segítségére feltétlen szükségünk van. Jézus mondja: „Tegyetek ti is tanúságot rólam, hiszen kezdettől fogva velem voltatok” (Jn 15,26-27).

A második bibliaórát Hamvazószerdán tartotta meg plébánosunk, amely a böjtről, az önmegtartóztatásról szól. Manapság többféle böjtölésről hallunk a különböző céloktól függően: fogyókúra, szellemi frissesség megőrzése stb. A keresztény böjt ünnepre való felkészülése a léleknek, testnek, mint önmegtagadás felajánlása. Jézus példát adott, bár neki nem volt szüksége – mint nekünk bűneink jóvátételéhez – engesztelésre, negyvennapos böjtre. Jézusnak az esendő, bűnös emberek iránti szeretete felfoghatatlan szenvedésén át sugároz. Szünetével, kereszttűjével, keresztre feszítésével és kínhalálával adta meg számunkra megváltásunk ingyenes ajándékát. Ehhez képest olyan kicsi, amit mi lemondással, böjttel tudunk adni Jézus Krisztusnak ezért az ajándékért! Imádságot, böjti önfegyelmet, minden élethelyzetben azt a szeretetet viszonzni, amivel megajándékozott minket, embereket!

A következő alkalommal az előadó Taczman András diakónus úr volt. A téma Szent Lukács evangéliumából Jézus nyilvános működéséről szólt. (Lk 4,16-30) Jézus szokása szerint betért a názáreti zsinagógába, ahol az egyik alkalommal Izajás próféta tekercsét adták a kezébe. „Az Úr lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek.” (Lk 4, 18). Meglepődtek a magasztos igéken.

Izrael népének egy része nem hitt a próféták szavának. Jézusnak sem, még tetteinek sem, melyek szemük láttára történtek. A hallgatóság végül haragra gerjedt, és kivezették Jézust a városból, le akarták taszítani a hegyről, „*Ő azonban áthaladt közöttük és elment*”. (Lk 4, 30) Jézus Kafarnaumban is tanított. „*Tanítása ámulatba ejtett mindenkit, mert szavának hatalma volt.*” (4, 32) Tisztátalan lelket, démont űzött ki egy emberből. Nem csak testi betegségeket orvosolt, hanem lelket is gyógyított. A Kafarnaumban élők tartóztatták Jézust, hogy ne menjen el tőlük, de ő elhárította kérésüket. „*A többi városban is hirdetnem kell Isten országának örömhírét.*” (Lk. 4, 43) Részesülhetünk ma is Jézus örömhírének tanításában. Van lehetőségünk lelkünk bűnös terhétől való szabadulásra Krisztusunk végtelen szeretete, megváltása által. „*Nem hagyalak áróán titeket, eljövök hozzátok.*” (Jn 14, 18)

PLÉBÁNAI FILMKLUB

Egyházközösségünk programjainak sorába újabb lehetőséget illesztettünk Dr. Novák István plébános atya támogatásával. Havi rendszerességgel, a katolikus iskola ebédlőjében összegyűlve nézünk meg egy-egy filmet az érdeklődőkkel. A megtekintendő filmek listájára elsősorban olyan darabokat választunk be, melyek a nagyközönség előtt kevésbé vagy alig ismeretek – sajnálatos módon. A mai magyar mozikultúra helyzetéről nem kell hosszasan beszélnem: komolyabb témájú és tartalmú filmek megtekintésére a több mozival rendelkező nagyvárosokban van csak lehetőség (ott, ahol kézzelfoghatóbb a kereslet irántuk). Ezt a hiányt vagy űrt betöltve hívjuk és várjuk a kedves testvéreket az előre hirdetett időpontokban! Véleményem szerint a filmnézés közös élménye, gondolataink megosztása vagy egy rövidebb disputa az adott darabról közelebb visz saját magunk mélyebb megértéséhez. A művészet az, ami egész lényünket érinti adott alkotása által! Az impresszió vezet rá arra az érzelmi és gondolati útra, melyre nagyon sokszor magunktól képtelenek vagyunk – vagy nem is akarunk – rálépni. Vegyünk részt együtt ebben az utazásban!

ifj. Kisémet László

ÉLŐ ADÁS A MÁRIA RÁDIÓBAN

Kiáltás címmel egyenes rádióadásban történt közvetítés a Mária rádióban március 13-án.

A Jézus Neve plébániatemplom imacsoportja volt a soron következő, általuk az éteren keresztül hangzott kérés hazánkért az ég felé.

Az adás Dr. Novák István plébános úr bevezető kérésével kezdődött, majd a könyörgésekkel és a hívek közös imádságával folytatódott. Az éneket Sisa Menyhért kántor úr vezette.

Kedves színfoltja volt az estének a közös, szívből jövő imádság és ének. *Édes Szűzanyánk, közbenjárásodat kérjük! Csak egy szót szólj értünk Szent Fiadnál!*

NAPLÓRÉSZLET

Március 4.

A szentmisében és a szentbeszédben Mindszenty József bíboros úrra emlékeztünk a püspöki körlevél felolvasása által születésének évfordulója alkalmából.

Szomorú és kedves emlékeim vannak Vele kapcsolatban. Visszaemlékezem a Szent István Bazilikában történt beszédére a sokaság részvételével, vagy a Hősök terén a teret betöltő tömegre. A tüntetésre a fakultatív hitoktatásért. Igaz, ezen nem vettem részt, csak a gyülekezésig a Városháza udvarán. A Vas utcai intézetből F. Ilonka volt a párom, akinek cisztercita szerzetes testvére disszidált. Atya a Vatikáni rádióban tevékenykedett gipsz-nyakmerovítóval, majd Kanadába került, mint perjel. Értelmi szerző persze én voltam, mert Ilonka politikailag a pap testvére miatt csendes volt, hogy megtúrték és elvégezhetette a gondozónői képzést tanítói diplomája mellé.

Azt találtam ki, hogy rosszullétet mímelek vakbél tájéki panasszal. Sikert is, kórházba kerültem egy távoli rokon által, Dr. P.J. főorvos segítségével, aki a Központi Ágnyilvántartó vezető főorvosa volt. (Rókus kórház) Később házasságkötési tanúm lett. A körzeti orvos is megértett és segített. A Rókus kórházban vizsgálatokon kellett átesnem, és bevallom, szorongtam. A jeges tasakot vizsgálatkor magamra húztam. Nagy volt az elhatározásom, végig kellett élnem, mert közeledett a házasságkötésünk ideje. Nekünk is lesznek gyermekeink. Veszélyben éreztem a hitoktatást. Kedves, szép emlék fűződik még Mindszenty bíboros úrhoz. A kis Szűz Mária szentkép, amit Ottawából hozott a Mária Kongresszusról, keresztapukám is kapott tőle. Akkor a Magyar Kurír szerkesztőségében dolgozott testvére mellett, aki a főszerkesztő volt (J.D.), és mint bérlistas (ig. min. főtanácsos) segített rajta. Keresztanyám, aki szeretett festegetni, behálózta a kis képet, hogy pontosan tudja másolni. Kb. 30x30 cm-es képet festett, és ezt kaptuk nászajándékként. A kasírozás aranyszínű, szép nagy, értékes keretben. Az idők múlásával a vízfesték megtartotta színét, még az arc színét is.

Nagyon szomorú a rádióközvetítés a tárgyalásról és ítélethirdetésről. Sírva, imádkozva hallgattam. Kintről behozott könyvét is olvastam. Szenvedésből, megaláztatásból bőven kivette a részét. Hazánkért, ifjúságunkért, családokért ajánlotta fel azokat.

Jézus Krisztusunk, kérünk, vidd Atyai színed elé Szent lelked által kérésünket: Boldoggá, s majd szentté avatását József bíborosunknak. Tudjon Színed előtt könyörögni értünk, bűnösökért!

A SZERETET MŰVÉBEN

A közelmúltban kezdtem el olvasni Olivier Clément ortodox író és teológus *Kérdések az emberről* című, a keresztény antropológia alapjait tárgyaló művét. Olyannyira fontos gondolatokat fedeztem fel benne (melyek nem feltétlenül hatnak az újdonság erejével – csupán újszerűen kihangosítanak egy-egy elcsépeltnak vélt, ám rendkívül lényeges mozzanatot), hogy rövid vizsgálódásaimat az ő szavaival kezdeném el: „Ha be akarok lépni a keresztény létezésbe, egyszerre kell felismernem végességemet és a végtelen utáni szomjazásomat, valamint azt, hogy az ember nem lehet elegendő önmagának, nincs benne az öröm forrása, önmagát minden pillanatban az Atya irgalmas kezéből kell elfogadnia – és ebben a szóban, hogy „Atya”, benne van a Megismerhetetlen egész határtalan nagysága és annak a gyermeknek a csodálatos bizalma, aki ráébred saját eredetére. (...) Felfedezem tehát, hogy alapjában véve szeretnek. Hogy azért vagyok, mert szeretnek. És a szeretet válaszol a szeretetre. Ez a tudat, hogy szeretnek, és ez a válasz, amelyet megindít, az egyetlen ismertetőjegye a bűnbánatnak”.

A lényeg, itt már el is hangzott; le is lehetne tenni a tollat... Azonban néhány gondolatot érdemes egy kicsit kifejteni – bár elsősorban az a fontos, hogy mindaz, amiről ez a keleti, „modern egyházatya” ír, hogyan válik valósággá az én Krisztust követő életemben.

Azt gondolom, hogy mi, keresztények sokszor hajlamosak vagyunk arra, hogy megálljunk a nagypénteki liturgia „hangulatában”. Az utolsó találkozás, a szenvedés pillanatai önkéntelenül is bűnbánatra sarkallnak minket. Mindez miattam történt... A tudattal, magával nincs is baj; azonban még fontosabb átélnünk nagyszombat vigíliájának az üzenetét – hiszen ez a központi gondolat: mindez értem történt! Hiszen ennek fényében nyer értelmet minden, és azt hiszem, hogy éppen ezért fontos az, hogy ez legyen keresztény életünk alapját meghatározó esemény – melynek mi, főszereplői vagyunk! A húsvéti öröm kiárad a szívekben – és mindez a minket szerető Atyaisten műve. A kérdés csak az – és most plébános atya tavalyi nagyszombati prédikációja jut eszembe –, hogy életünket mennyire engedjük lezárni a Mester és saját magunk (!) sírját a külvilágtól elhatároló kővel. És a külvilág ebben az értelemben két dolgot jelent: az isteni és emberi dimenziót – a kapcsolatot. Az Istennel való kapcsolatot, a szeretet művét bennünk, sokszor mi magunk zárjuk ki az életünkéből; a figyelmetlenség, az akarat és a döntés hiánya – és még sok minden – által. Bár azt hiszem, hogy ez szükségszerű, mert csak ez a tapasztalat, vagyis a magány, valamint az öröm hiánya döbbsenhet rá arra, hogy „azért vagyok, mert szeretnek”. Az embertársaimmal való kapcsolat pedig ebből a perspektívából válik teljesebbé, gyümölcsözőbbé. Hiszen a húsvétot, az Isten-emberi kapcsolat alapvető megváltozását követi a Pünkösöd – a Szentlélek kiáradásának, a közösség és az egyház születésének ünnepe. Keresztény életünkben ez a két titok nyit távlatokat pontosan azáltal, hogy létünk benne van az Atya határtalan nagyságában – az Ő szeretetében.

Kívánom mindnyájunknak, hogy a húsvéti öröm elől ne zárjuk el magunkat; éljük és valljuk meg ez öröm forrását! Mert Krisztus feltámadt – valóban feltámadt!

iff. Kisnémet László